

Opening Jubileumjaar 75 Jaar Limburgse jagers, 31 januari 2025, Hoofdwacht te Maastricht

(Gesproken woord geldt)

Beste mensen,
Beste Limburgse Jagers,

Wat moet u **Kolonel Antoni** toch dankbaar zijn.
Had hij nooit de naam *Limburgse Jagers* bedacht,
wáár had u dan deze opening van het Jubileumjaar gevierd?
Waarschijnlijk niet aan het mooiste plein van Nederland!

En het bleef niet allen bij die naam.
Antoni droomde van een '**door de streek gedragen korps**',
dus trok nog veel meer uit de kast:

- een **embleem** met die hoorn uit ons provinciewapen en het 'eiken'loof uit ons volkslied; en
- een **wapenspreuk** *Regi Limburgiae Juventus*, de weerbare jeugd van Limburg voor de Koning
- en een **eigen muziekkorps** voor die meest muzikale streek, met later dat eigen lied waarin u marcheert "door de straten, van ons mooie Limburgse land."

De kolonel voerde kortom een offensief van jewelste aan;
een offensief 'van charmes' wel te verstaan,

En Limburg hapte,
zei hartstochtelijk 'ja' op de vraag of zij 'verkering' wilde.

Een 'ja' dat er níet alleen kwam vanwege
die naam of ander uiterlijk vertoon.

Nee, ik denk vooral omdat er **respect** uitsprak.

Respect voor het zo 'anders' zijn van Limburg,
met haar eigen unieke geschiedenis binnen het koninkrijk;

- waarin ze eerder 9 jaar Belgisch is;
- daarna bijna 30 jaar een dubbele nationaliteit krijgt,
als ze als hertogdom Limburg óók onderdeel

moet uitmaken van de Duitse Bond; en

- pas als die Bond in 1867 klapt, een 'normale' Nederlandse provincie wordt.

En, in die half-Duitse tijd had ze,
zoals u misschien allemaal wel weet,
aan zowel het Nederlandse als aan dat Bondsleger
soldaten moeten leveren,
en dat laatste contingent ging door het leven als:
Limburgse Jagers.

Júist die naam kiezen
- later ook nog die van het Vrijwillige Landstormkorps
met 'gezagsgetrouwe katholieke Limburgse jongemannen'
dat in 1918 in den Haag nogal opviel
vanwege de verdediging van de 'protestante' troon
tegen een mogelijke opstand -
júist die naam kiezen
was een teken
van weten dat Limburg
haar eigen 'andere' pad had.

En was ook niet lang het motto van de Limburgse Jager:

'Niet beter, maar Anders '?

Daarmee weet je de Limburger ook wel in het hart te raken!

Hoe dan ook,
het werd dus een 'ja' op het aanzoek van de Jagers.

En dan ziet na zo'n 'ja' ook vrijwel meteen
een comité het levenslicht,
om geld in te zamelen voor gala-uniformen voor dat muziekkorps; met mijn voorganger
– gouverneur Frans Houben – als voorzitter van het comité van aanbeveling.

Want als meest muzikale gewest van het land,
moest het toch een erezaak zijn om ze
óók tot het best geklede muziekkorps van het land te maken.

En dat lukte.

Die gala-uniformen kwamen er;
in het jagers/bronsgroen en karmozijnrood,
dé kleuren van dat eerdere bondscontingent.

Het Limburgs Dagblad kopt dan trots:
"Muzikanten van onze Limburgse Jagers in gala."
Voor kolonel Antoni hét bewijs,
zo kan ik me voorstellen,
dat zijn droom is uitgekomen:
'Hier wordt een korps gedragen door de streek...'

Zéker omdat het niet alleen bij die uniformen bleef.
Limburg schonk later ook een vaandel;
én een monument, eerst ook al in Blerick en Weert,
voor álle jagers die in dienst van vrede en veiligheid hun leven verloren...

Maar wat als het korps dan de streek verlaat;
als de ene na de andere kazerne sluit;
en deze Hoofwacht niet langer meer het hoofdkwartier blijft?

Dan, beste mensen,
dan blijkt én blijft de band
nog stééds bijzonder warm en sterk.

Het is precies zoals mijn andere voorganger gouverneur
Theo Bovens altijd zei:

"Je kan de Jager wel uit Limburg halen,
maar Limburg niet uit de Jager."

Want al bent u vertrokken; u blijft terugkomen; blijft aanwezig.

Niet alleen vandaag om hier de aftrap
van dit jubileum te geven, maar ook bij herdenkingen.

Zoals bij de jaarlijkse internationale herdenking in Haelen – in de gemeente Leudal - bij het Monument van Verdraagzaamheid;

Of de Memorial Day-Herdenking op de Amerikaanse Begraafplaats in Margraten. Waar u net als vele ander Limburgers ook een graf heeft geadopteerd

Of de Indië-herdenking in Roermond. De stad – uw geboortestad – waarmee u zich altijd verbonden blijft voelen. Dáár werd u immers in 1950 'gedoopt' met die prachtige naam.

Aanwezig blijft u ook met de openbare beëdigingsceremonies. Ik mocht er afgelopen zomer 'midden in Roermond' weer bij zijn, toen 30 nieuwe jagers de eed of gelofte aflegden op uw regimentsvlag.

Net zoals ik daar in november de commando-overdracht mocht meemaken van luitenant-kolonel **Saathof** naar luitenant-kolonel **Kerstens**. Twee openbare en indrukwekkende bijeenkomsten.

Van uw kant, bent u dan ook aanwezig op voor Limburg belangrijke momenten.

Zoals in het Zuid-Limburgse Mesch, waar we op 12 september de start van de bevrijding van Limburg en van Nederland vierde. Nu 80 jaar geleden;

En vorige week nog in het Gouvernement waar de Limburgse Holocaust Herdenking plaatvond;

Óók daar was u bij...

We blijven beide dus trouw aan u meer recente motto of lijfspreuk:
'Voor Elkaar. Altijd.'

Waarbij wij u ook in Brabant weten te vinden; in Oirschot...

Met wéér een nieuw monument voor wie u verloor...

Omdat we snapten, dat u hen niet wilde achterlaten in Weert; niet langer omringd door Jagers die hen voor altijd in het hart én zicht willen houden.

Net zoals we toen ook de wens uitspraken dat het stukje grond waarop dit nieuwe Limburgse monument kwam te staan, óók Limburgs zou worden. Omdat ook wij deze gevallenen niet uit het oog en hart wilde verliezen

En we kwamen een jaartje later opnieuw. Nu om u te waarderen met een Provinciale Erepenning, omdat u – ook vertrokken uit onze streek – ware ambassadeurs bleef (én blijft).

We overhandigden de penning naast het monument; want de onderscheiding gold voor álle Limburgse Jagers, dus ook zij die het allergrootste offer hebben gebracht voor vrede en veiligheid. En ja, toen kregen wij inderdaad – én zonder enig wapengekletter - dat stukje Brabants grondgebied in handen...

Beste mensen,

Wie had het toen kunnen bedenken.

Dat Rusland een paar jaar later, Oekraïne zou binnenvallen.

Om op een veel minder vredelievende wijze grondgebied te veroveren...

Wat is er sinds die tijd veel veranderd;

hoeveel ´wankeler en verwarrender´

is de wereld sinds die tijd geworden.

Wie had toen kunnen bedenken dat het leger inclusief budget zoveel meer aandacht zou krijgen; dat een NAVO-chef waarschuwt dat we ons geestelijk moeten voorbereiden op oorlog...?

Wie had toen kunnen bedenken dat u voor het eerst ´dienjaarders´ zou gaan ontvangen; jonge mensen die vrijwillig een jaar als militair komen dienen, om te zien of het iets voor hen is...? en

Wie had toen kunnen bedenken dat u zou gaan deelnemen aan de grootste NAVO-oefening sinds de Koude Oorlog? Die u naar Litouwen bracht; naar die Suwalki-corridor één van de kwetsbaarste gebieden van de NAVO...

Net zoals we niet eerder hadden kunnen verzinnen,
dat we - nét nu we 80 jaar vrijheid herdenken -

ook als Limburg na moeten denken over een defensie-industrie;
bijvoorbeeld in Born ...

... nog geen 20 kilometer van plaatsen als Maasbracht en Montfort, waar vorige week nog werd herdacht hoe bij de bevrijding die hele Roerdriehoek in puin was geschoten;
mensen op de vlucht waren omgekomen
en wie terugkwam alleen nog een platgebombardeerd of leeggeplunderd huis trof...

Een journalist beschreef het destijds treffend als 'een stukje Nederland, dat vóór het zijn vrijheid herwon, alles verloor...'

Ik zeg bij al die herdenkingen dan ook niet voor niets
dat we de 'vrijheid en democratie' die we toen
weer in handen kregen,
dat we die **waard** moeten blijven.

En dan heb ik niet over de vrijheid,
die we ons in al die jaren zo eigen hebben gemaakt,
dat die alleen voor onszelf zou gelden en niet voor de ander...

Nee dan heb ik echt over de vrijheid om voor de ander,
voor elkaar te zorgen. Altijd.
Zoals Limburg en de Limburgse Jagers doen.

Beste mensen, beste Limburgse Jagers

Het is ook vanuit deze verbondenheid
– én onze dankbaarheid en respect voor uw inzet –
dat wij u tere ere van uw 75 jarig bestaan,
straks op uw echte verjaardag op 1 juli,
graag een kunstwerk aanbieden.

Een kunstwerk dat onze verbondenheid bevestigt
met een combinatie van uw wapen én Kolonel Antoni,
de ultieme *matchmaker* die ons toen samenbracht;
met die droom dat Limburg en korps eeuwig vervlochten zou raken.

Oók omdat hij in Limburg naar eigen zeggen – ik citeer hem:

“een gepast gevoel van eigenwaarde aantrof,
niet ontaard in verwaandheid of hooghartig neerzien op anderen.”

Laten we dat samen vasthouden,
ook als medicijn,
tegen de huidige tijdsgeest.

Het kunstwerk wordt op of rond 1 juli aangeboden
op uw standplaats in Oirschot.

En dan nog even dit:
U heeft me zojuist blij gemaakt met uw Jubileumbier;
maar laat mij dan hetzelfde doen.

Ik zal er persoonlijk voorzorgen dat er op 1 juli
een paar fusten Gouverneursbier in Oirschot klaarstaan,
voor álle mannen én vrouwen van de Limburgse Jagers.

Waarmee ik – óók aan hen - mijn oprechte dank en waardering wil uitspreken
voor hun inzet: binnen, maar ook ver buiten Limburg...

Ik zou zeggen,
geniet er van in uw vrije tijd,
en drink er eentje op ons,
op onze verbondenheid!